

Triodion

...

2. viikko
Torstai

Julkaistu Ortodoksi.netissä 5.3.2014

TOISEN VIIKON TORSTAI AAMUPALVELUS

Psalmikatismen 2:sen kunnian jälkeen **katismatropari, 3. säv.**

Viinipuu Kristus kantoi ihanina rypäleinään teidät, jumalankantajat apostolit, jotka vuodatte maalle pelastavaista rypälemehua. Sen tähden minä rukoilen: Päästäkää minut hekumain juopumuksesta ja antakaa sieluuni katumuksen virtoja tänä jumalallisena paastopäivänä, että pelastuen saavuttaisin elämän!

Jumalansynnyttäjän tropari

Sääliväisyytesi mittaamaton rikkaus ja valtasi vastustamaton voima mielessäni minä olen kiiruhtanut Sinun suojaasi, sillä ahdistus on minut vallannut ja olen hirveästi tullut varattomaksi. Oi Jumalansynnyttäjä Neitsyt, sydämeni syvyydestä minä itkien huudan Sinulle: Pelasta minut, pelasta minut, joka olen ansioton!

3:nneen kunnian jälkeen **katismatropari, 8. säv.**

Herra, ole meille armollinen tänä aikana ja suo meidän alati vuodattaa Sinulle sydämemme kyyneleitä sielun saastan pesemiseksi ja pyhien käskyjen viljelemiseksi, että me siten paastoten olisimme Sinulle otollisia. Anna meidän kaikkien nähdä kärsimyksesi maailman pelastaneitten apostolien rukousten tähden! Kunnia olkoon Sinulle!

Jumalansynnyttäjän tropari

Oi puhdas Neitsytäiti, Jumalansynnyttäjä, vuodata meihin laupeuden runsas vesi ja lahjoita meille rikkomuksemme anteeksi, sillä Sinä olet meidän puolustuksemme ja jumalallinen suojeluksemme!

Minean kanoni ja nämä triodionit sijallaan. Luemme myös Vanhan testamentin neljännen veisun.

Triodion, Joosefin runo

4. veisu. 3. säv. Irmossi

Älä virtoihin, Herra, / älä virtoihin kohdistaviksi, // tai mereen raivoasi.

Troparit

Sammuttakaamme sielunturmelevien hekumain juopumus ja täyttykäämme paaston kautta katumuksen juomalla!

Sielu, paastoa hillittömästä syömisestä ja nauti hyvän näkemisestä, että pääsisit ylhäiseen pöytään!

Vapahtajan jumalalliset apostolit, jotka olette aineettoman tulen hiiliä, polttakaa minun himojeni aine!

Jumalansynnyttäjälle

Jumalansynnyttäjä, puhdas Neitsyt, joka lainasit Kristukselle lihan omasta lihastasi, kuoleta minun lihani himot!

Toinen, Theodoroksen runo

Irmossi, 6. säv.

Profeetta kuultuaan Sinun tulemisestasi, Herra, peljästy, / että Sinä tahdot syntyä Neitseestä ja ilmestyä ihmisille, ja sanoi: / Minä kuulin sanoman Sinusta ja peljästyin. // Kunnia olkoon, Herra, Sinun voimallesi!

Troparit

Pietari, Paavali, Jaakob ja Johannes, Andreas, Bartolomeus, Filippus, Tuomas ja Matteus, sekä Jaakob, Siimon ja Juuda, te kaksitoista apostolia, rukoilkaa Kristusta, että Hän pelastaisi meidät!

Pyhät apostolit, te laskitte opetustenne verkot ihmeellisesti elämän mereen ja niin kuin kerran kolmesataaviisikymmentä kalaa te salaisesti pyydystitte pakanakansat ja veitte ne Kristuksen eteen.

Kunnia - -.

Minä ylistän Isän Poikaa ja Henkeä ikään kuin auringon valoa ja säteitä, toista syntyneenä ja toista lähteneenä, yhtä alutonta jumalallista Kolminaisuutta, jota koko luomakunta kumartaa.

Nyt - -. *Jumalansynnyttäjälle*

Oi puhdas, kun Sinä synnytit Jumalan ja ihmisen, yhden kahdessa muodossa, Sinä osoitit neitseellisen puhtauden säilyttäneeksi lapsen synnyttäjäksi. Sinun ihmeesi, oi Neitsytäiti, hämmästyttää kaikki korvat ja ymmärrykset.

Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle!

Niin kuin Kristus sanoi teille, te olette maailman valkeus sanan kirkkauden tähden. Apostolit, rukoilkaa, että me saisimme vakain sieluin kulkea läpi pidättyväisyyden kilpakentän ja kumartaa Hänen ylösousemustansa!

Irmossi, 6. säv.

Profeetta kuultuaan Sinun tulemisestasi, Herra, peljästy, / että Sinä tahdot syntyä Neitseestä ja ilmestyä ihmisille, ja sanoi: / Minä kuulin sanoman Sinusta ja peljästyin. // Kunnia olkoon, Herra, Sinun voimallesi!

8. veisu. 3. säv. Irmossi

Papit, ylistäkää Herraa, / joka laskeutui ja ilmestyi liekeissä heprealaisnuorukaisille / jumalallisessa vallassaan, // ja korkeasti kiittäkää Häntä kaikkina aikoina!

Troparit

Monien syntien kuolettamana minä kannan eläessäni kuollutta sielua, mutta armahtakaa minua esirukoustenne kautta, oi Jumalannäkijät, Vapahtajan opetuslapset!

Synnin sumun vallassa minä olen totisesti joutunut lähelle epätoivon tuonelaa, mutta valistakaa minut, te jumalannäkijät, jotka totisesti olette kunnian Auringon salaisia säteitä!

Sielu parka, pidättäydy himoista, niin pelastut, sillä oikein etsiville ei ruoasta pidättäytyminen ole otollista paastoa, jollei siihen liity virheitten oikaisua.

Jumalansynnyttäjälle

Mooses näki Sinut ennalta tulella olevana pensaana, oi Jumalanäiti Neitsyt. Sammuta minunkin himojeni pätsit, tempaa minut helvetin tulesta ja pelasta minut!

Toinen irmossi, 6. säv.

Sille, jota taivasten sotajoukot ylistävät, / ja jonka edessä kerubit ja serafit pelvosta vapisevat, / veisatkaa kaikki, joissa henki on, ja kaikki luodut, // sekä kiittäkää ja suuresti ylistäkää iankaikkisesti.

Troparit

Niin kuin Jaakobista kaksitoista sukukuntaa ilmestyi Sinusta, Kristus, maailmalle kaksitoista apostolia. Heistä on syntyisin jokainen uskovainen, joka sanoin veisaa ylistystäsi iankaikkisesti.

Te apostolit hukutitte salaisesti ikään kuin Punaiseen mereen hengellisen faraon sotavaunut ja saatoitte Herran kansan jumalantuntemiseen, ja se veisaa ylistystä iankaikkisesti.

Me kiitämme Herraa, Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä.

Minä palvon olemukseltaan yhtä Jumalaa ja veisuin ylistän kolmea erillistä, vaan ei erilaista persoonaa, sillä Isä, Poika ja Henki on yksi Jumaluus, kolmessa yksi hallitus.

Nyt - -. Jumalansynnyttäjälle

Tultuaan Sinusta ikään kuin Ylkä häähuoneesta Kristus loisti pimeydessä oleville suurena valkeutena, oi puhdas, sillä säteilevä vanhurskauden Aurinko valisti maailman.

Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle!

Te Kristuksen salaisuuksien tuntijat, jotka istutte Hänen kanssansa valtaistuimelle, te rukoilette jatkuvasti meidän syntisten puolesta. Rukoilkaa nytkin, että me saisimme vilpittömästi viedä loppuun koko paaston!

Me kiitämme ja ylistämme ja kumarramme Herraa, veisaten ja korkeasti kunnioittaen Häntä iankaikkisesti.

Irmossi, 6. säv.

Sille, jota taivasten sotajoukot ylistävät, / ja jonka edessä kerubit ja serafit pelvosta vapisevat, / veisatkaa kaikki, joissa henki on, ja kaikki luodut, // sekä kiittäkää ja suuresti ylistäkää iankaikkisesti.

9. veisu. 3. säv. Irmossi

Mooses näki Sinut Siinain vuorella orjantappurapensaassa, / sillä Sinä kannoit kohdussasi jumalallista tulta, eikä se kuitenkaan Sinua polttanut. / Daniel taas näki Sinut vuorena, / josta ihmiskäsittä lohkesi kivi. / Ja Jesaja julisti Sinut vesaksi, // joka oli versova Daavidin juuresta.

Troparit

Apostolit, te tulitti hengellisen lähteen virroiksi, joissa on runsaasti elävää vettä. Kuivattakaa puhdassydämisin rukouksinne minun syntini virta ja ohjatkaa minut pelastuksen tielle!

Kurja sieluni on joutunut synnin myrskyaallokkoon. Oi hyvä Ohjaaja, ojenna minullekin niin kuin Pietarille oikea kätesi, ettei toivottomuuden syvyys minua peittäisi. Oi armorikas Kristus, älä jätä minua sielunturmelevan meripedon ruuaksi!

Jeesus, kaiken Kuningas, apostolien kuoro pyytää, enkelten joukot rukoilevat Sinua: Anna armosi runsaudessa kansallesi pääsy pahuudesta, elämän oikaisu ja Sinun valtakuntasi omistus!

Jumalansynnyttäjälle

Sinussa, oi puhtaan pyhityksen arkki, puhdas Neitsytäiti, kohtasivat yliluonnollisesti neitseys ja synnytys! Sen tähden minä uskoen huudan Sinulle: Pyhitä minut kokonaan, pelasta minut kokonaan kaikkien minua ahdistavien himojen vallasta!

Toinen irmossi, 6. säv.

Selittämätöntä on syntyminen siemenettömästä sikiämisestä, / turmeltumaton on miehettömän äidin raskaus, / sillä Jumalan syntyminen tekee uudeksi luonnon olemuksen; // sen tähden me, kaikki sukukunnat, Sinua, Jumalan Morsiamena ja Äitinä, oikeauskoisesti ylistämme.

Troparit

Oi autuaat apostolit, te elitte maailmassa ikään kuin lihattomina ja lihassa ikään kuin enkeleinä kantaen sydämessänne yksin Sanaa, ja te saatoitte pakanakansat Kristuksen yhteen uskoon sekä osoititte viisaat kaunopuhujat tiedoltaan hullujen kaltaisiksi.

Pietari, Sinä uskon peruskallio, Paavali, Sinä pakanoiden saarnaaja ja opettaja, te Sebedeuksen pojat ja loput kahdeksan, rukoilkaa jatkuvasti Kristusta, että me saisimme kestävinä käydä loppuun paaston ajan!

Kunnia - -.

Sinä ainoa ainosynnyttäjä, ainosyntyisen Pojan Isä, Sinä ainoa Valkeus, ainoan Valkeuden heijastus, ja Sinä ainutlaatuisesti ainoan Jumalan ainoa Henki, totinen Herran Herra, Sinä pyhä Kolminaisuusykyseys, pelasta minut, joka tutkin jumaluuttasi!

Nyt - -. *Jumalansynnyttäjälle*

Oi nuhteeton, Sinun synnytyksesi ihme hämmästyttää minut. Kuinka Käsittämätön sikisi siemenettä Sinussa? Sano, kuinka olet neitsyt, vaikka olet Äitinä synnyttänyt? Vastaanota yliluonnollinen uskolla ja kumarra Häntä, joka on syntynyt, sillä Hän voi tehdä sen, mitä haluaa!

Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle!

Autuaat apostolit, Hengen voimalla te kävitte kuninkaitten ja ruhtinaitten tykö lainkaan pelkäämättä tulta tai miekkaa. Niin te Herran satureina voitatte kaiken eksytyksen ja pelastatte ihmiset.

Irmossi, 6. säv.

Selittämätöntä on syntyminen siemenettömästä sikiämisestä, / turmeltumaton on miehettömän äidin raskaus, / sillä Jumalan syntyminen tekee uudeksi luonnon olemuksen; // sen tähden me, kaikki sukukunnat, Sinua, Jumalan Morsiamena ja Äitinä, oikeauskoisesti ylistämme.

Virrelmästikiirat, 8. säv.

Paastokilvoitus on meille katumusaikaa / ja iankaikkisen elämän tuottaja, / jos ojennamme kätemme hyviin tekoihin, / sillä ei mikään pelasta sielua niin kuin tarvitun jakaminen. / Paastoon liittyvä laupeus pelastaa ihmisen kuolemasta. /

Ottakaamme siis vastaan verraton paasto, // sillä se pystyy pelastamaan meidän sielumme!

Liitelauselma: Ravitse aamulla meitä armollasi, suo meille iloa ja riemua kaikkina päivinä. Suo meidän iloita yhtä monta päivää, kuin olet nöyryyttänyt meitä, yhtä monta vuotta, kuin olemme kovaa kokeneet. Saakoot palvelijasi nähdä sinun tekosi ja heidän lapsensa sinun kunniasi.

Sama uudelleen

Liitelauselma: Ja tulkoon osaksemme Herran, meidän Jumalamme, laupeus. Suo menestyä meille kättemme työn; niin, suo menestyä meidän kättemme työn.

Marttyyrien stikiira

Pukeutuneina Kristuksen uskoon ikään kuin haarniskaan / ja varustautuneina ristin merkillä te osoittauduitte loistavasti Hänen kestäviksi sotateiksensa. / Verellännekin te asetuitte hirmuvalliaita vastaan / ja pahojen henkien röyhkeyden te kukistitte, / te kristittyjen ihanat sankarit, / Jeesuksen elävät seppeleet! // Rukoilkaa pelastusta meidän sieluillemme!

Kunnia - - nyt - -. Jumalansynnyttäjälle

Oi Neitsyt, pyhä Jumalansynnyttäjä, / minä kiiruhdan Sinun suojaasi, / minä tiedän saavani pelastuksen, // sillä Sinä, oi puhdas, kykenet minua auttamaan!

KUUEDES HETKI

Profetian tropari, 1. säv.

Oi ihmisiä rakastava Jumala, joka pidät koossa maan ääret, nosta ylös meidät, jotka olemme langenneet, käännyttä takaisin meidät, jotka olemme Sinusta etääntyneet!

Kunnia - - nyt - -. Sama uudelleen

Prokimeni, 6. säv.: Minä etsin Herraa, / ja Hän vastasi minulle.

Liitelauselma: Minä kiitän Herraa joka aika.

Profeetta Jesajan kirjasta (6:1-12):

Kuningas Ussian kuolinvuotena minä näin Herran istuvan korkealla ja ylhäisellä istuimella, ja Hänen vaatteensa liepeet täyttivät temppelin. Serafit seisoivat Hänen ympärillään; kullakin oli kuusi siipeä; kahdella he peittivät kasvonsa, kahdella he peittivät jalkansa, ja kahdella he lensivät. Ja he huusivat toinen toisellensa ja sanoivat: "Pyhä, pyhä, pyhä Herra Sebaot; kaikki maa on täynnä Hänen kunniaansa". Ja kynnysten perustukset vapisivat heidän huutonsa äänestä, ja huone täyttyi savulla. Niin minä sanoin: "Voi minua! Minä hukun, sillä minulla on saastaiset huulet, ja minä asun kansan keskellä, jolla on saastaiset huulet; sillä minun silmäni ovat nähneet kuninkaan, Herran Sebaotin." Silloin lensi minun luokseni yksi serafeista, kädessään hehkuva kivi, jonka hän oli pihdeillä ottanut alttarilta, ja kosketti sillä minun suutani sanoen: "Katso, tämä on koskettanut sinun huuliasi; niin on sinun velkasi poistettu ja syntisi sovitettu". Ja minä kuulin Herran äänen sanovat: "Kenenkä minä lähetän? Kuka menee meidän puolestamme?" Minä sanoin: "Katso, tässä minä olen, lähetä minut". Niin Hän sanoi: "Mene ja sano tälle kansalle: 'Kuulemalla kuulkaa, älkääkä ymmärtäkö, näkemällä nähkää, älkääkä käsittäkö'. Paaduta tämän kansan sydän, koveta sen korvat, sokaise sen silmät, ettei se näkisi silmillään, ei kuulisi korvillan, ei ymmärtäisi sydämellään eikä kääntyisi ja parannetuksi tulisi." Mutta minä sanoin: "Kuinka kauaksi aikaa, Herra?" Hän vastasi: "Siihen asti, kunnes kaupungit tulevat autioiksi, asumattomiksi, ja talot tyhjiksi ihmisistä ja pellot on hävitetty erämaaksi; kunnes Herra on karkoittanut ihmiset kauas ja suuri autius tullut keskelle maata.

Prokimeni, 6. säv.: Heräjä ja nouse, minun Jumalani ja Herrani, / hankkimaan minulle oikeutta.

Liitelauselma: Riitele, Herra, minun riitaveljiäni vastaan; sodi niitä vastaan, jotka minua vastaan sotivat.

EHTOOPALVELUS TORSTAI-ILTANA

Avuksihuutostikiirat, Joosefin runo, 4. säv.

Liitelauselma: Jos Sinä, Herra, pidät mielessäsi synnit, Herra, kuka silloin kestää? Mutta Sinun tykönäsi on anteeksiantamus, että Sinua peljättäisiin.

Kylkesi lävistettynä ja puulla riippuessasi / Sinä vuodatit elämän minulle, joka olin käärmeen pahuuden ja puusta syömisen kuolettama. / Sen tähden

minä ylistän Sinua, Kristus, / ja rukoilen laupeuttasi: / Osoita minut kärsimystesi ja ylösnousemuksesi kumartajaksi, // kun olen katuvaishana käynyt läpi paaston kilpakentän!

Liitelauselma: Minä odotan Herraa, minun sieluni odottaa, ja minä panen toivoni Hänen sanaansa.

Kasvista tuskan hedelmän poimiseen ensiksi luodun Sinä karkotit Paratiisista, / mutta ihmisenä puulle naulittuna Sinä, Vapahtaja, / saatoit hänet sinne asumaan. / Sen tähden minä huudan Sinulle, Lunastaja: / Tempaa minut nyt tuskista, ja puhdistu minut paastolla, katumuksella ja kyynelillä, // oi ylen hyvä Jeesus, meidän sielujemme Pelastaja!

Liitelauselma: Minun sieluni odottaa Herraa hartaammin kuin vartijat aamua, kuin vartijat aamua. Pane toivosi Herraan, Israel.

Toinen, Theodoroksen runo, 5. säv.

Herra, veisuin me ylistämme elävöittävää ristiäsi, / sillä siitä puhkesi maailmalle elämän kukka, / joka kuoletti kuoleman, / ja sen me tuomme esirukouksena eteesi. / Vahvista meitä paastotessamme pyhinä päivinä, / anna meille voimaa himoja vastaan // ja rauhan voitonmerkki suuren armosi tähden, oi ihmisiä rakastava!

Ja 3 minean stikiiraa

Kunnia - - nyt - -. *Kärsimysstikiira Jumalansynnyttäjälle*

Prokimeni, 4. säv.: Herra, Sinun armosi ulottuu taivaisiin, / Sinun totuutesi pilviin asti.

Liitelauselma: Sinun vanhurskautesi on kuin Jumalan vuoret.

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (5:1-24):

Tämä on Aadamin sukuuuttelo. Kun Jumala loi ihmisen, teki Hän hänet Jumalan kaltaiseksi. Mieheksi ja naiseksi Hän heidät loi ja siunasi heidät ja antoi heille nimen ihminen, silloin kun heidät luotiin. Kun Adam oli sadan kolmenkymmenen vuoden vanha, syntyi hänelle poika, joka oli hänen kaltaisensa, hänen kuvansa, ja hän antoi hänelle nimen Seet. Ja Adam eli Seetin syntymän jälkeen kahdeksansataa vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttöjä. Niin oli Aadamin koko elinaika yhdeksänsataa kolmekymmentä

vuotta; sitten hän kuoli. Kun Seet oli sadan viiden vuoden vanha, syntyi hänelle Enos. Ja Seet eli Enoksen syntymän jälkeen kahdeksansataa seitsemän vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä. Niin oli Seetin koko elinaika yhdeksänsataa kaksitoista vuotta; sitten hän kuoli. Kun Enos oli yhdeksänkymmenen vuoden vanha, syntyi hänelle Keenan. Ja Enos eli Keenanin syntymän jälkeen kahdeksansataa viisitoista vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä. Niin oli Enoksen koko elinaika yhdeksänsataa viisi vuotta; sitten hän kuoli. Kun Keenan oli seitsemänkymmenen vuoden vanha, syntyi hänelle Mahalalel. Ja Keenan eli Mahalalelin syntymän jälkeen kahdeksansataa neljäkymmentä vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä. Niin oli Keenanin koko elinaika yhdeksänsataa kymmenen vuotta; sitten hän kuoli. Kun Mahalalel oli kuudenkymmenen viiden vuoden vanha, syntyi hänelle Jered. Ja Mahalalel eli Jeredin syntymän jälkeen kahdeksansataa kolmekymmentä vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä. Niin oli Mahalalelin koko elinaika kahdeksansataa yhdeksänkymmentä viisi vuotta; sitten hän kuoli. Kun Jered oli sadan kuudenkymmenen kahden vuoden vanha, syntyi hänelle Hanok. Ja Jered eli Hanokin syntymän jälkeen kahdeksansataa vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä. Niin oli Jeredin koko elinaika yhdeksänsataa kuusikymmentä kaksi vuotta; sitten hän kuoli. Kun Hanok oli kuudenkymmenen viiden vuoden vanha, syntyi hänelle Metusalah. Ja Hanok vaelsi Metusalahin syntymän jälkeen Jumalan yhteydessä kolmesataa vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä. Niin oli Hanokin koko elinaika kolmesataa kuusikymmentä viisi vuotta. Ja kun Hanok oli vaeltanut Jumalan yhteydessä, ei häntä enää ollut, sillä Jumala oli ottanut hänet pois.

Prokimeni, 6. säv.: Odota Herraa / ja ota vaari Hänen tiestänsä.

Liitelauselma: Älä vihastu pahain tähden.

Sananlaskujen kirjasta (6:3-20):

Tee toki, poikani, pelastuaksesi tämä, koska olet joutunut lähimmäisesi kouriin: Mene, heittäydy maahan ja ahdistu lähimmäistäsi; älä suo silmillesi unta äläkä silmäluomillesi lepoa. Pelastaudu käsistä niinkuin gaselli, niinkuin lintu pyydystäjän käsistä. Mene, laiska, muurahaisen tykö, katso sen menoja ja viisastu. Vaikka sillä ei ole ruhtinasta, ei päällysmiestä eikä hallitsijaa, se kuitenkin hankkii leipänsä kesällä ja kokoaa varastoon ruokansa elonaikana. Kuinka kauan sinä, laiska, makaat, milloinka nouset unestasi? Nuku vielä vähän, torku vähän, makaa vähän ristissä käsin, niin köyhyys käy päällesi niinkuin rosvo ja puute niinkuin aseistettu mies.

Kelvoton on ihminen, väärä mies on se, joka kulkee suu täynnä vilppiä, silmää iskee, jaloillaan merkkiä antaa, sormillansa viittoo, kavaluus mielessä, paha aina hankitsee, riitoja rakentaa. Sentähden hänen turmionsa tulee yhtäkkiä, tuokiossa hänet rusennetaan, eikä apua ole. Näitä kuutta Herra vihaa, ja seitsemää Hänen sielunsa kauhistuu: ylpeitä silmiä, valheellista kieltä, käsiä, jotka vuodattavat viatonta verta, sydäntä, joka häijyjä juoni miettii, jalkoja, jotka kiiruusti juoksevat pahaan, väärää todistajaa, joka valheita puhuu, ja riidan rakentajaa veljesten kesken. Säilytä, poikani, isäsi käsky äläkä hylkää äitisi opetusta.

Virrelmästikiirat, 5. säv.

Kun ensiksi luodut eivät paastonneet Luojan käskyn mukaisesti, / he poimivat tiedon kasvista tottelemattomuuden kuoleman hedelmän, / ja tulivat muukalaisiksi elämän puulle ja Paratiisin nautinnolle. / Sen tähden paastotkaamme, uskovaiset, turmelevasta ruuasta ja tuhoisista himoista, / että saisimme poimia jumalallisesta rististä elämän hedelmän, / pääsisimme ymmärtäväisen ryövärin kanssa vanhaan isänmaahan // ja saisimme Kristukselta, Jumalalta, suuren armon!

Liitelauselma: Minä nostan silmäni Sinun puoleesi, joka taivaissa asut. Katso, niinkuin palvelijain silmät katsovat heidän isäntänsä käsiin, ja niinkuin palvelijattaren silmät katsovat hänen emäntänsä käsiin, niin meidän silmämme katsovat Herran, meidän Jumalamme, puoleen, kunnes Hän armahtaa meitä.

Sama uudelleen

Liitelauselma: Ole meille armollinen, Herra, ole meille armollinen. Sillä kylliksi olemme jo saaneet ylenkatsetta. Sielumme on jo kyllänsä saanut suruttomien pilkasta, ylpeitten ylenkatseesta.

Marttyyrien stikiira

Oi kunniakkaat marttyyrit, / ylenkatsoen kaikkea maanpäällistä / ja miehuullisesti käyden kidutuksiin / te ette pettyneet autuuden toiveessanne, / vaan tulitte taivasten Valtakunnan perillisiksi! / Kun teillä on uskallus ihmisiä rakastavan Jumalan edessä, // rukoilkaa maailmalle rauhaa ja meidän sieluillemme suurta armoa!

Kunnia - - nyt - -. *Kärsimysstikiira Jumalansynnyttäjälle*

Kun emo kerran näki oman Karitsansa rientävän teurastettavaksi, / hän seurasi auliisti ja huusi Hänelle näin: / Minne menet, suloinen lapseni? / Pitkämielinen Kristus, minkä tähden Sinä väsymättä riennät tätä tietä, oi halattu Jeesus, synnitön,armorikas Herra? / Puhu minulle, palvelijattarellesi, oi rakas Poikani! / Oi armollinen, älä vaieten sivuuta minua, / joka peljättävästi synnytin Sinut, elämän antaja Jumalan, // joka lahjoitat maailmalle suuren armon!